

Ordføreren (Klein): Udvalget har i den Betænkning, det har afgivet, kortelig antydet det Synspunkt, hvorfra det har troet at maatte see denne Sag, og hvorfor det har anseet det rigtigt, ikke at foretage nogen væsentlig Forandring i Adressens Indhold, saaledes som den forelaa for Thinget ved Sagens første Behandling. Det er kun to ubetydelige Ændringsforslag, som Udvalget har stillet; de ere saa ubetydelige, at jeg næsten kunde kalde dem Redaktionsforandringer begge to, og jeg skal saameget mindre opholde mig ved dem, som det forekommer mig, at allerede den Omstændighed, at Adressen i Landstinget er bleven vedtaget med disse to ubetydelige Ændringer, maatte gjøre det tilraadeligt for Folkethinget ligeledes at vedtage disse Ændringer, for at en fuldstændig Overensstemmelse kunde bevares imellem den Adresse, som Landstinget har vedtaget, og den Adresse, som jeg sikkert haaber, at Folkethinget vil vedtage. Jeg skal derfor vende mig til de Ændringsforslag, der ere stillede af ærede Medlemmer her i Thinget. — Først er der stillet et Ændringsforslag af den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (S. V. Christensen), som gaaer ud paa, at der istedetfor, at det hedder, at Folkethinget sætter sin Forretning til Hans Majestæt Kongen, at han vil tage et frit Folks Kjærlighed og Tillid i Arv efter sin Højsalige Forgænger, skal sættes, at man har den Forretning, at han ligesom sin ophøjede Forgænger stedse vil søge den Støtte, der ligger i et frit Folks Kjærlighed og Tillid.

Jeg maa jo afvente den Motivering, som den ærede Forslagsstiller vil give af dette Forslag. Hidtil har det ikke været mig muligt at see Anbet, end at Forslaget kun gaaer ud paa en reen Redaktionsforandring. Jeg skal indrømme den ærede Forslagsstiller, at, hvis man fra først af skulde skrive en Adresse, kunde man meget godt have brugt den Bending, som han her har foreslaaet; jeg vil just ikke erkjende den for at være bedre end den, der er brugt i Adressen, som den foreligger, men, som sagt, den kunde ialtsaa godt have været brugt. Men naar vi nu skulde gjøre Ændringer, saa skulde det jo være indlysende, at de vare Forbedringer, og det forekommer mig just ikke ganske

klart, at dette Forslag er en Forbedring; thertimod forekommer det mig; at, naar man vil læse det tredie Stykke i Adressen i Sammenhæng med det andet Stykke, falder det nok saa naturligt at bruge den Bending, der er brugt i Adressen. Det vil sees, at det andet Stykke netop gaaer ud paa at udtale, at man henvender sig til vor nuværende Konge; fordi han har taget Land og Rige i Arv efter sin Forgænger, og dertil knytter man da Udtalelsen om, at ligesom han har taget Thronen i Arv, saaledes nærer man ogsaa den Forretning, at han vil tage i Arv, hvad der først vil give hans Besiddelse af Thronen den rette Betydning for ham, nemlig et frit Folks Kjærlighed og Tillid. Jeg veed ikke, om det skulde være lykkeligere mig at overbevise Forslagsstilleren om, at der ikke vil vindes Noget ved at antage hans Forslag; men i ethvert Fald troer jeg, at han vil være modtagelig for den Betragtning, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at vedtage Ændringer i Adressen, hvorved dens Indhold kommer til at afvige fra det, som det andet Thing har vedtaget i sin Adresse, naar der ikke skulde være særdeles overveieende Grunde, der talte for en saadan Forandring. Jeg nærer derfor det Haab, at han vil finde sig foranlediget til at tage Forslaget tilbage. — Af mere Betydning er det Forslag, der er stillet af 5 ærede Medlemmer. Jeg skal med Hensyn til dette Forslag tillade mig at udtale; at, om man end i det Væsentlige kan være enig i Indholdet af dette Forslag, vil der dog vistnok kunne gjøres forskjellige Indvendinger imod enkelte Bendinger og Udtryk i Forslaget, saavel som imod dets Affattelse i det Hele. I sidste Henseende skal jeg navnlig bemærke, at det forekommer mig; at det i sin Form er noget vidtløftigere, end det i og for sig kan ansees heldigt, og at det ikke vilde komme til at harmonere med den Affattelse, der i det Hele er givet Adresseforslaget; men, som sagt, imod Indholdet i det Væsentlige kan man vistnok ikke have Noget at erindre. Kjernen i Forslaget er, at Føllesforfatningen af 18de November f. A. ikke paa nogen Maade kan siges at krænte noget virkeligt eller formeentligt Tilfagn, idet der derved ikke er skeet nogen som helst Inkorporation. Dette er nu aldeles klart; det er saa klart, at